

de 2 Millioner ikke drage med ud, naar det gælder en Angrebskrig. Derfor kan Danmark, sige de, være ganske roligt, Danmark vil aldrig blive udsat for en Angrebskrig, et isoleret Angreb fra Tysklands Side, og noget lignende gælder med Hensyn til England.

Men her komme vi netop ind paa de samme Betragtninger, som ligge til Grund for vor Stilling til Forsvarsordningen. Det er rigtigt, at der ikke er nogen som helst Sandsynlighed for, at Danmark vil blive udsat for et isoleret Angreb fra en Stormagts Side, det borge de Konventioner, der ere afsluttede, og Nordsø- og Østersøtraktaterne os for. Jeg antager, at de borge ganske godt derfor, maaske noget bedre end det, de ærede Socialdemokrater tale om: at man ligefrem skulde se det paagældende Lands Soldater nægte Lydighed, naar det gjaldt en Angrebskrig. Men er Forholdet det, at vi ikke ere udsatte for Angreb fra en Stormagts Side, saa komme vi ind paa det, som er Grundlaget for det her foreliggende Forslag, nemlig at vi skulle kunne forsvare vor Neutralitet en kortere eller længere Tid, blot saa længe, at andre, som maatte være interesserede i vor Skæbne, kunne faa Tid til at gribe ind, inden det er for silde. Til det umulige er ingen forpligtet, sagde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i Dag, og det er selvfølgelig rigtigt, men det gælder ikke alene for Danmark, men selvfølgelig for alle smaa Stater, og dog vil man ikke nogetsteds se, at en eneste af de smaa Stater i Europa har opgivet alt sit Militærvesen, skønt det er givet, at hvis en af de andre Smaastater bliver Genstand for et Angreb fra en Stormagts Side, og ingen vil blande sig i Striden, vil Resultatet blive nøjagtigt det samme der som her.

Man taler stadig om den tidligere og fremdeles standende Strid om Forsvarssagen. Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i hans Betragtninger derover. Der har tidligere været en haard Kamp om Forsvarssagen og dens Løsning, men jeg kan ikke se rettere end, at som Stillingen var i Forsvarskommissionen, og som den er bleven ved Regeringens Forslag, er man i Virkeligheden kommen hinanden langt nærmere, end man nogen Sinde tidligere har været med Hensyn til Forslag om Forsvarets Ordning. Man er i Virkeligheden kommen hinanden saa nær, at det nu synes at maatte være muligt at komme til en Løsning.

De ærede Socialdemokrater ville paa-

staa, at vi nyde saa megen Anseelse i Udlandet. Jeg er nu noget i Tvivl om, at det er rigtigt. Der kan naturligvis nok være de Steder, hvor vi nyde stor Anseelse, men at det skulde være almindeligt, og at vi skulde forøge den ved, at vi ene blandt alle civiliserede Folk lægge vort Lands Kyster og Grænser aabne, formaar jeg ikke at se. Jeg tror heller ikke, det er Tilfældet. Hvis der er Steder, hvor man synes, at vor Anseelse stiger af den Grund, maa det være Steder, hvor man mere har det internationale Samfund for Øje end det nationale.

Af disse Grunde kan jeg ikke give nogen som helst Tilslutning til det socialdemokratiske Forslag om Afrustning, og jeg maa stemme mod dets Overgang til tredje Behandling. Hvis det nogen Sinde skulde komme tilbage, tænker jeg ogsaa, at vi faa det at se i en noget ændret Skikkelse, saaledes som der i Tidens Løb saa ofte er sket Ændringer i de socialdemokratiske Forslag. Jeg tænker, at vi saa ikke faa Forslaget om Oplærelse i Vaabenbrug at se mere. Det synes heller ikke at have noget fornuftigt Formaal, og det kunde maaske vække Forlegenhed ogsaa i de førnævnte Kredse, om det blev gennemført.

Det ærede Medlem fra Ribe (Brosen) fremsatte forleden den Udtalelse, at han var ganske overbevist om, at man kunde nøjes med en kortere Uddannelsestid, og brugte derom det Udtryk, at han ikke lod sig denne Anskuelse afdisputere. Det forekommer mig at være et noget stejlt Standpunkt. Man maa dog have Lov til at forsøge paa at overbevise hinanden, og hvis det skulde vise sig, at man havde taget fejl, maa man ogsaa være villig til at lade sig overbevise. Men naar det ærede Medlem som Motiv til, at vi kunde klare os med en kortere Uddannelsestid, udtalte — det er ogsaa udtalt af andre ærede Medlemmer —, at Ungdommen nu mødte med ganske andre og bedre Forudsætninger til Tjenesten end tidligere gennem Deltagelsen i Skytteforeningernes Arbejde, vil jeg sige, at det gælder dog kun for en meget ringe Dels Vedkommende. Det er kun et meget ringe Antal af dem, der møde ved Tjenesten ved Hæren, som forud have modtaget Uddannelse i Skytteforeningerne, og det er et ganske ringe Faatal, der har modtaget en blot nogenlunde fyldig Uddannelse. Men Tid efter anden vil det forhaabentlig komme dertil, at man søger til Skytteforeningerne, forinden man skal ind i Tjenesten, og der søger at faa den